

๑๖ มกราคม ๒๕๐๐

เรื่อง การกำหนดเขตหวงห้ามตามความในมาตรา ๕(๒) แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์

อ้างถึง หนังสือจังหวัดที่ ๒๕๔๓๕/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๕

ตามที่ชี้แจงไปว่า ในท้องที่จังหวัดนี้มีที่ดินรกร้างซึ่งใช้สำหรับปูพื้นถนนและทราย
ขุมทรายซึ่งใช้ในการก่อสร้าง ซึ่งกระทรวงมหาดไทยมิได้ยกตัวอย่างไว้เพื่อกำหนดเขตหวง
ห้ามตามความในมาตรา ๕(๒) แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน จึงหารือว่า บ่อหินลูกรังและที่มี
ทรายเหล่านี้จะเข้าหลักเกณฑ์และเจตนารมณ์ที่ควรหวงห้ามหรือไม่ นั้น

กรมที่ดินได้พิจารณาแล้ว ขอชี้แจงว่า ความมุ่งหมายของกระทรวงมหาดไทย
ในการกำหนดเขตหวงห้ามที่ดิน ที่ดิน ที่กรวดหรือที่ทรายตามความในมาตรา ๕(๒) แห่ง
ประมวลกฎหมายที่ดิน ก็เพื่อสงวนทรัพยากรธรรมชาติอันมีค่ามิให้ถูกทำลายหรือทำให้เสื่อม
สภาพโดยการใช้ไม่ถูกต้อง สำหรับหินลูกรังและทรายสำหรับการก่อสร้างมีปริมาณมากโดย
ทั่วไป และราษฎรนำไปใช้ปูพื้นถนนหรือการก่อสร้างยอมเป็นไปตามสภาพอยู่แล้ว ขอให้จังหวัด
ใช้ดุลยพินิจในการควบคุมหรือสงวน มิให้บุคคลทำการขุดในลักษณะที่ทำให้ที่ดินเสื่อมสภาพและ
มีปัญหาแก่งแย่งกันขุด เช่น จักแบ่งเขตกันทำเป็นต้น โดยใช้อำนาจตามความในมาตรา ๕(๓)
ซึ่งเป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดที่จะดำเนินการได้

ฉะนั้น จึงขอเรียนมาเพื่อถือเป็นทางปฏิบัติต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงชื่อ) ฉ.สุนทรสารทูล
(นายฉวีล สุนทรสารทูล)
อธิบดีกรมที่ดิน

กองควบคุมและจัดที่ดิน

สำเนาอันถูกคอง

สัมฤทธิ์ พ.
มลิ ท.

ที่ ๘๒๘ /๒๕๐๐

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด (เว้นจังหวัดกาฬสินธุ์)

กรมที่ดินขอส่งสำเนาหนังสือข้างต้นนี้มา เพื่อให้เจ้าหน้าที่ทราบและถือ เป็นทาง
ปฏิบัติต่อไป.

(นายประชุม กาญจนะจิตร)
หัวหน้ากองควบคุมและจัดที่ดิน